

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 6 czerwca 1974 r.

w sprawie zasad współpracy Najwyższej Izby Kontroli z radami narodowymi i terenowymi organami administracji państwowej.

W celu lepszego ukierunkowania i pełniejszego wykorzystania wyników kontroli państwowej w działalności terenowych organów władzy i administracji państwowej Rada Państwa na podstawie art. 1 ust. 2, art. 5 i art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 61, poz. 330) — w porozumieniu z Radą Ministrów — uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Najwyższa Izba Kontroli realizuje swoje zadania w terenie za pośrednictwem stanowiących jej integralną część zespołów i delegatur.

2. Delegatury Najwyższej Izby Kontroli, zwane dalej delegaturami, realizują zadania kontrolne, wynikające z wytycznych Partii i uchwał Sejmu, Rady Państwa i Rządu oraz ustalane w rocznych planach kontroli NIK zatwierdzonych przez Radę Państwa i w planach kwartalnych, jak również zgodnie z tymi planami koncentrują swoją działalność kontrolną na węzłowych problemach społeczno-ekonomicznych swojego terenu.

3. Projekty rocznych i kwartalnych planów kontroli delegatur powinny być w części, dotyczącej określonego województwa, konsultowane z przewodniczącym WRN i wojewodą.

§ 2. 1. W wykonaniu swoich zadań delegatury współpracują z radami narodowymi, ich prezydiami i komisjami oraz terenowymi organami administracji państwowej w zakresie ujawniania rezerw umożliwiających przyspieszenie rozwoju terenu i pełniejsze zaspokajanie potrzeb mieszkańców, umacniania gospodarności i dyscypliny finansowej oraz usprawniania organizacji i działalności terenowych jednostek gospodarczych, socjalno-kulturalnych i administracyjnych.

2. Wyniki działalności kontrolnej delegatur wykorzystywane są przez rady narodowe przy dokonywaniu oceny realizacji zadań wynikających z polityki państwa i własnych uchwał oraz działalności terenowych organów administracji państwowej i podległych przedsiębiorstw, zakładów, urzędów i instytucji.

§ 3. 1. Przewodniczący WRN może występować do delegatury o przeprowadzenie określonej kontroli, zorganizowanie społecznej akcji kontrolnej z udziałem przedstawicieli komisji rad narodowych albo o delegowanie przedstawicieli delegatury do kontroli podejmowanych przez określone komisje.

2. Z wnioskiem o przeprowadzenie określonej kontroli może wystąpić do delegatury również wojewoda.

§ 4. 1. Przewodniczący delegatury:

- 1) uczestniczy w sesjach WRN, a na zaproszenie przewodniczącego WRN bierze udział w posiedzeniach jej prezydium i w organizowanych przez prezydium naradach,
- 2) informuje przewodniczącego WRN i wojewodę o działalności kontrolnej delegatury oraz o działalności zespołów NIK na terenie województwa,
- 3) przedstawia prezydium WRN i wojewodzie wyniki kontroli dotyczących wykonania przez terenowe organy administracji państwowej i podległe jednostki wytycznych i innych uchwał WRN,

4) informuje prezydium WRN i wojewodę o ważniejszych wynikach innych kontroli oraz dostarcza im opracowania zbiorcze zawierające kompleksowe ustalenia i wnioski z działalności kontrolnej,

5) występuje do przewodniczącego zainteresowanej rady narodowej i do terenowego organu administracji państwowej o uczestnictwo lub wydelegowanie przedstawiciela do udziału w ważniejszych naradach pokontrolnych.

2. W miarę potrzeby prezydium WRN przekazuje informacje, otrzymane od delegatury, do odpowiednich komisji rady narodowej.

3. Z inicjatywy przewodniczącego WRN lub po uzgodnieniu z nim przedstawiciel delegatury przedstawia na sesji wyniki ważniejszych kontroli dotyczących spraw, będących przedmiotem obrad.

§ 5. 1. W posiedzeniach stałych komisji rad narodowych może uczestniczyć przewodniczący lub upoważniony przedstawiciel delegatury. Dla utrzymywania bieżących kontaktów z poszczególnymi komisjami WRN przewodniczący delegatury może wyznaczyć stałych przedstawicieli.

2. Delegatura udziela komisjom WRN pomocy w wykonywaniu ich zadań, zwłaszcza w formie prezentowania ustaleń i wniosków wynikających z opracowań zbiorczych, a w przypadku podejmowania przez komisje bezpośrednich kontroli — przeprowadzania instruktażu.

3. W porozumieniu z przewodniczącym WRN delegatura może organizować kontrole z udziałem przedstawicieli poszczególnych komisji. W tych przypadkach przedstawiciele komisji uczestniczą również w naradach pokontrolnych. Przewodniczący delegatury może w porozumieniu z przewodniczącym WRN zapraszać przedstawicieli komisji do udziału w innych naradach pokontrolnych.

§ 6. 1. Przewodniczący delegatury lub upoważniony przez niego przedstawiciel uczestniczy w organizowanych przez wojewodę naradach, dotyczących wykonania społeczno-gospodarczych zadań województwa.

2. Delegatura może występować o zorganizowanie narady pokontrolnej przez terenowy organ administracji państwowej, jeżeli ustalenia kontroli uzasadniają potrzebę zwołania narady.

3. Przewodniczący delegatury bieżąco przekazuje wojewodzie odpisy ważniejszych wystąpień pokontrolnych, dotyczących jednostek działających na terenie województwa.

§ 7. 1. Wojewoda przesyła delegaturze projekt planu społeczno-gospodarczego rozwoju i projekt budżetu województwa.

2. Przewodniczący delegatury może zgłosić wojewodzie uwagi do projektu (ust. 1), przesyłając równocześnie te uwagi do prezydium WRN. Prezydium przekazuje uwagi komisjom WRN według ich właściwości do rozpatrzenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do planów wieloletnich.

§ 8. 1. Wojewoda przesyła corocznie do delegatury sprawozdanie z wykonania planu społeczno-gospodarczego rozwoju oraz budżetu województwa.

2. W terminie do 30 dni od daty otrzymania sprawozdań przewodniczący delegatury przesyła prezydium WRN i wojewodzie uwagi, obejmujące ocenę wykonania planu i budżetu województwa, z uwzględnieniem wyników kontroli, oraz informację o przebiegu realizacji wniosków pokontrolnych, jak również wnioski, wymagające rozpatrzenia przez radę narodową.

3. Uwagi delegatury rozpatrują przed sesją właściwe komisje oraz prezydium WRN.

4. Na sesji WRN uwagi i wnioski referuje przewodniczący delegatury.

§ 9. 1. W miarę możliwości delegatura w porozumieniu z przewodniczącym WRN i wojewodą rozszerza swoją współpracę z terenowymi organami władzy i administracji państwowej niższych stopni, stosując odpowiednio przepisy niniejszej uchwały.

2. W szczególności delegatura może w porozumieniu z prezydiami rad narodowych niższych stopni przedkładać

tym radom uwagi do sprawozdań z wykonania planu rozwoju społeczno-gospodarczego i budżetu oraz wyniki ważniejszych kontroli, dotyczących terenu danej rady narodowej.

3. Z inicjatywy przewodniczącego rady narodowej lub po uzgodnieniu z nim przewodniczący delegatury lub upoważniony przez niego przedstawiciel może przedstawić na sesji uwagi oraz wyniki ważniejszych kontroli.

§ 10. Przepisy uchwały dotyczące województw, wojewódzkich rad narodowych, ich przewodniczących i wojewodów stosuje się odpowiednio do miast wyłączonych z województw, rad narodowych tych miast i przewodniczących oraz prezydentów tych miast.

§ 11. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 27 stycznia 1959 r. w sprawie zasad współpracy Najwyższej Izby Kontroli i rad narodowych (Monitor Polski Nr 13, poz. 41).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

134

UCHWAŁA Nr 145 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 czerwca 1974 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów weterynarii.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą pracowników zatrudnionych w zakładach weterynarii.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w zakładach higieny weterynaryjnej,
- 2) pracowników transportu samochodowego,
- 3) pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania.

3. Do pracowników, o których mowa w ust. 2 pkt 2, stosuje się przepisy § 3.

§ 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych do ustalenia:

1) tabel:

- a) stanowisk, kwalifikacji oraz zaszeregowania pracowników działalności podstawowej,
 - b) stanowisk, kwalifikacji oraz zaszeregowania pracowników technicznych, ekonomicznych, administracyjnych i pracowników obsługi,
 - c) miesięcznych stawek plac zasadniczych dla pracowników w wysokości od 1.300 zł do 6.700 zł,
- 2) dodatku funkcyjnego dla pracowników zajmujących stanowiska kierownicze, w tym również dla kierowni-

ków zakładów weterynarii zatrudnionych na stanowiskach lekarzy weterynarii wojewódzkich, powiatowych i miejskich, wynagradzanych według zasad przewidzianych dla pracowników urzędów wojewódzkich, miejskich i powiatowych:

- a) dla kierowników wojewódzkich zakładów weterynarii i innych zakładów stopnia wojewódzkiego od 2.000 zł do 4.000 zł miesięcznie,
 - b) dla kierowników powiatowych i miejskich zakładów weterynarii oraz dla zastępców kierowników wojewódzkich zakładów weterynarii i innych zakładów stopnia wojewódzkiego od 1.500 zł do 3.000 zł miesięcznie,
- 3) dodatków specjalnych do wynagrodzenia zasadniczego za pracę w niektórych zakładach za wykonywanie dodatkowych zadań lub za szczególne osiągnięcia w pracy, w wysokości nie przekraczającej miesięcznie:
- a) w zakładach weterynarii nie objętych zasadami premiovania określonymi w § 5 niniejszej uchwały:
 - 2500 zł — dla lekarzy weterynarii lub innych pracowników działalności podstawowej z wyższym wykształceniem,
 - 1800 zł — dla pracowników średniego personelu weterynaryjnego,
 - 1000 zł — dla pracowników pomocniczego personelu weterynaryjnego,
 - b) w zakładach weterynarii objętych zasadami premiovania określonymi w § 5 niniejszej uchwały: